

Sii - mon Joo - na, tä - na mul - le vas - tus an - na:

ar - mas - tad sa mind? Kas sul meel - de jää - nud, kuis ma sur - ma

läi - nud, mis ma sul - le teind? Mi - nu - le käi jä - re - le

möö - da ar - mas - tu - se ok - kaid, hoi - a mi - nu lam - baid!

2. Lootuseta valu
heidab surmavarju
elu peale veel,
hakka armastama,
teistes kannatama
nende valuõöl;
tröösti sa ja toeta ka
minu nimel kõiki nutjaid:
hoia minu lambaid!

3. Tasu viletsaile,
mis ma teinud sulle –
nendes elan ma.
Otsi väsimata,
kes veel ärkamata,
ilma eluta.
Armuga nii ehi sa
minu koguduse sambaid:
hoia minu lambaid!

4. Öö veel ilma katab,
taeva poole kostab
süü ja needmine.
Rutta, asu tööle
minu viinamäele,
lähedal on öö.
Kuuluta ja tunnista,
risti alla kutsu rahvaid:
hoia minu lambaid!

Vii: "Jeesus, rõõmustaja" (Jesu, meine Freude)
Johann Crüger, 1598-1662.
Sõnad: Aksel Kallas, 1890-1922.